

19 Νοεμβρίου, 1994

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείουσα,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΣΟΛΩΝΟΣ,

Εφεσίβλητου.

(Εφεση Αρ. 30)

Δικονομία Οικογενειακού Δικαστηρίου — Αίτηση για εκδίκαση ορισμένων θεμάτων σαν προκαταρκτικών νομικών θεμάτων δυνάμει του Κ.11 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικού Κανονισμού, 1990 και Δ.27, θ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας — Ισχυρισμοί σε αίτηση διαζυγίου παραδεκτοί από την άλλη πλευρά ότι δεν είχε δοθεί γνωστοποίηση στον οικείο Επίσκοπο πριν από την έγερση της αγωγής και ότι δεν είχε σταλεί Επισκοπική πρόσκληση προς τον εγκαταλείψαντα το συζυγικό σπίτι για επάνοδο σ' αυτό — Τα εγερθέντα θέματα ήταν αμιγώς νομικά σημεία, καθοριστικά για την έκβαση της αγωγής, και έπρεπε να είχαν εκδικασθεί σαν προκαταρκτικά νομικά σημεία δυνάμει της Δ.27 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

Σε αγωγή διαζυγίου η εφεσείουσα πρόβαλε σαν προκαταρκτικές ενστάσεις, i) το ότι δεν είχε δοθεί γνωστοποίηση στον οικείο Επίσκοπο πριν από την έγερση της αγωγής διαζυγίου, και ii) ότι δεν είχε σταλεί από τον οικείο Επίσκοπο οποιαδήποτε πρόσκληση προς αυτήν για επιστροφή στον συζυγικό σπίτι. Η αγωγή διαζυγίου βασιζόταν σε ισχυριζόμενη εγκατάλειψη του συζυγικού σπιτιού από την εφεσείουσα. Με αίτησή της δυνάμει του Κ.11 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικού Κανονισμού, 1990 και της Δ.27, θ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η εφεσείουσα ζήτησε να εκδικασθούν τα δύο πιο πάνω θέματα σαν προκαταρκτικά νομικά σημεία. Οι ισχυρισμοί αυτοί ήταν παραδεκτοί από τον εφεσίβλητο. Το πρωτοβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο θεώρησε ότι τα δύο αυτά θέματα δεν ήταν αμιγώς νομικά σημεία και απέρριψε την αίτηση.

Αποφασίσθηκε ότι:

- 5 Οι δύο ενστάσεις ήγειραν αμιγώς νομικά σημεία που ήσαν καθοριστικά στην έκβαση της αίτησης διαζυγίου ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, και γι' αυτό έπρεπε να είχαν εκδικασθεί σαν προκαταρκτικά νομικά σημεία δυνάμει της Δ.27, θ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

Η έφεση επιτράπηκε με έξοδα.

Έφεση.

- 10 Έφεση από την αιτήτρια κατά της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Λιασιόδη, Δ. Οικ. Δ.) που δόθηκε στις 8 Μαρτίου, 1994 (Αρ. Αγωγής Διαζυγίου 23/93) με την οποία απέρριψε αίτηση της εφεσείουσας για εκδίκαση των προδικαστικών ενστάσεων σύμφωνα με την Δ.27 θ.1.

Α. Εύζωνας με Μ. Εύζωνα (κα.), για την Εφεσείουσα.

- 15 *Στ. Ιερωνυμίδης, για τον Εφεσίβλητο.*

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

- 20 **ΠΙΚΗΣ, Δ. :** Στην υπεράσπισή της (παράγραφος 1) η εφεσείουσα (εναγομένη) ήγειρε τρεις προδικαστικές ενστάσεις, τις ακόλουθες:

- 25 “1. Η καθ' ης η αίτησις προδικαστικώς ισχυρίζεται ότι η παρούσα αίτησις διαζυγίου δεν δύναται να προχωρήσει νομικώς καθ' ότι α) Διά τον αυτόν λόγον και/ή τα ίδια γεγονότα κατά το αυτό χρονικό διάστημα ο αιτητής ήγειρε ενώπιον του Επαρχ. Δικ. Πάφου την αίτησιν διαζυγίου με αριθμόν 7/91 η οποία και απερρίφθη και κατά συνέπεια υφίσταται δεδικασμένο και/ή συμπεριφορά του αιτητή συνιστά κατάχρησιν δικαστικής διαδικασίας β) Πριν από την έγερσιν της παρούσης αιτήσεως ο αιτητής
- 30 δεν έδωσε γνωστοποίησιν εις τον αρμόδιον επίσκοπον εις την οποία να εκθέτει τον λόγο διαζυγίου τον οποίο πρόκειται να επικαλεσθή ενώπιον του Δικαστηρίου και γ) Δεν απεστάλη υπό του οικείου επισκόπου πρόσκληση προς τον δήθεν εγκαταλείψαντα

δι' επάνοδον εις τον συζυγικόν "οίκον. ...".

Με ενδιάμεση αίτησή της η εφεσείουσα αξίωσε όπως οι προδικαστικές ενστάσεις οριστούν προς επίλυση ως νομικά σημεία βάσει της Δ.27 θ.1 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας (βλ. Κ.11 του περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Διαδικαστικού Κανονισμού του 1990).

5

Από τον προσδιορισμό των εκατέρωθεν θέσεων, όπως προκύπτει από τα δικόγραφα και επεξηγείται στις ένορκες δηλώσεις που στοιχειοθετούν την αίτηση και την ένσταση, αντίστοιχα, προκύπτει ότι είναι παραδεκτό ότι ο εφεσίβλητος δεν απέστειλε, πριν την υποβολή της αίτησης διαζυγίου, την ειδοποίηση που καθορίζεται στην προδικαστική ένσταση (β). Επίσης δεν τέθηκε υπό αμφισβήτηση ότι δεν αποστάληκε η Επισκοπική πρόσκληση η οποία αναφέρεται κάτω από το στοιχείο (γ) για επάνοδο στο συζυγικό οίκο. Ο Καταστατικός Χάρτης της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου καθιερώνει με το Άρθρο 225(η) την εγκατάλειψη ως λόγο διαζυγίου και προβλέπει ότι "... Η επί εγκαταλείψει αίτησις διαζεύξεως δεν γίνεται δεκτή, εκτός εάν ο εγκαταλειφθείς κατά την διάρκειαν της εγκαταλείψεως άπαξ τουλάχιστον απηύθυνε διά του οικείου Επισκόπου πρόσκλησιν προς τον εγκαταλείψαντα δι' επάνοδον εις τον συζυγικόν οίκον. ...".

10

15

20

Το Οικογενειακό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα για τον καθορισμό των εγεργθέντων με την υπεράσπιση ενστάσεων ως νομικών σημείων επιδεχομένων λύση προδικαστικά, όπως προβλέπει η Δ.27 θ.1. Το Δικαστήριο, μετά από εκτεταμένη αναφορά στην κυπριακή και αγγλική νομολογία που διαφωτίζει ως προς την ερμηνεία και το πλαίσιο εφαρμογής της Δ.27 θ.1, έκρινε ότι καμιά από τις τρεις ενστάσεις δεν μπορεί ν' αποτελέσει το αντικείμενο θέματος υποκειμένου σ' επίλυση προδικαστικά· και τούτο γιατί καμιά από αυτές δε θίγει αμιγή νομικά σημεία. Μόνο νομικά θέματα η λύση των οποίων θα είναι καθοριστική για την έκβαση της αγωγής ή ορισμένων αγωγίμων δικαιωμάτων, μπορεί ν' αποτελέσουν το αντικείμενο διαταγής βάσει της Δ.27 θ.1.

25

30

Στην προκείμενη περίπτωση είναι ουσιαστικά παραδεκτό ότι δε στάληκε ούτε η ειδοποίηση που αποτελεί το αντικείμενο της ένστασης (β) ούτε της ένστασης (γ). Αποδοχή των θέσεων της εφεσείουσας (αιτήτριας) ως προς τις συνέπειες του καθενός από τα γεγονότα που αποτελεί το αντικείμενο της παραγράφου (β) και (γ), συνεπάγεται την απόρριψη της αίτησης διαζυγίου.

35

5 Προκύπτει ότι και οι δυο ενστάσεις εγείρουν αμιγώς νομικά ση-
 μεία τα οποία μπορεί να κριθούν προδικαστικά βάσει της Δ.27 ενό-
 ψει των συνεπειών που δυνατό να ενέχουν για την έκβαση της αίτη-
 10 σης διαζυγίου. Στην επεξηγηματική σημείωση στο ANNUAL
 PRACTICE (1958, σσ. 571-573), για την ερμηνεία των αντίστοιχων
 δικονομικών διατάξεων Ord.25 r.2, r.3 (το κείμενό τους είναι όμοιο
 με τη Δ.27 θ.1, θ.2 όχι όμως πανομοιότυπο) των παλαιών Αγγλικών
 15 Θεσμών, αναφέρεται ότι εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που
 θέτουν οι θεσμοί, ο προσδιορισμός προδικαστικού θέματος προς
 20 επίλυση είναι όχι μόνο επιτρεπτός αλλά ενδείκνυται ενόψει των
 πλεονεκτημάτων που ενέχει για την απονομή της δικαιοσύνης.

Δε θα προδικάσουμε την εγκυρότητα οποιαδήποτε από τις δυο
 προδικαστικές ενστάσεις. Αυτό θ' αποτελέσει το αντικείμενο της
 15 διαδικασίας ενώπιον του Οικογενειακού Δικαστηρίου προς το
 οποίο παραπέμπεται η υπόθεση με τη διαταγή όπως ορίσει τις εν-
 στάσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 1 της Έκθεσης Υπερά-
 σπισης κάτω από τα στοιχεία (β) και (γ) ως προδικαστικά νομικά
 σημεία, βάσει της Δ.27. Η ένσταση κάτω από το στοιχείο α) έχει
 20 εγκαταλειφθεί και παύει ν' αποτελεί αντικείμενο προς διερεύνηση
 βάσει της Δ.27.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα υπέρ της εφεσείουσας.

Η υπόθεση παραπέμπεται στο Οικογενειακό Δικαστήριο με οδη-
 γίες όπως τα σημεία (β) και (γ) της παραγράφου 1 της Έκθεσης Υπε-
 25 ράσπισης καθοριστούν ως νομικά σημεία προς επίλυση βάσει της
 Δ.27.

*Η έφεση επιτρέπεται με έξο-
 δα.*